

Почетак: Рођен 27. септембра 1948, у Ваљеву. Отац Родољуб – службеник (поједини извори додају да је заправо службовао у полицији), мајка Стајка (Јаковљевић) домаћица. Родом је из мионичког краја одакле је и војвода Живојин Мишић. После школовања у Ваљеву, завршава права у Београду. Као средњошколац био покретач и оснивач ваљевског Друштва истраживача и касније покрета Младих истраживача Србије. Легенда каже да је признао како је, откад је у седмом разреду постао председник пионирске организације, увек био председник нечега. Србин, православац, слави Светог Јована.

Каријера: Почео у државној безбедности: "На покушај дисквалификације због мог рада у Одељењу СДБ РСУП-а у Ваљеву, давно сам рекао да је боље професионално и јавно радити пар година за плату него доживотно добровољно и тајно, као неки моји критичари" ("Време"). Био председник ваљевске владе, после тога (слажу се многи одличан) градоначелник Ваљева. Из тога времена за њим се вуче и податак да се први сетио да Слободана Милошевића прогласи за почасног грађанина Ваљева. Затим потпредседник Републичке владе Станка Радмиловића, а пре истека мандата даје оставку.

Каријера (2): Преузима реформски део Савеза социјалистичке омладине и претвара га у Социјалдемократски савез младих Србије – Нова демократија; у време вишестраначког система они постају наследници имовине Социјалистичке омладине. Након тога, уз малу помоћ Добрице Ћосића, настаје Нова демократија, "неидеолошка и прагматска партија центра". "Нова демократија је велика тајна, као и Србија коју желимо да модернизујемо... Ускоро ће бити веома тешко постати наш члан, а и сада вам је потребна препорука бар два члана." За обрте (и лупинге) његове политичке каријере треба додати да је "Нова демократија" још 1991. године предводила антиратни покрет у Ваљеву: "Режим је одмах оптужио општинско руководство Ваљева (тада опозиционо, Нова демократија) преко Политике експрес и ускоро преко ТВ Београд, за 'ширење дефетизма и потпомагање одласка резервиста из ЈНА'." (Република).

Кратко време био и генсек ДЕПОС-а, а мандатима добијеним на тој листи омогућава

Пише: Александар Лазић
среда, 17 август 2011 21:25

опстанак Милошевића на власти и формирање владе Мирка Марјановића: "Имали смо мудрости и храбрости да прихватимо позив председника Милошевића и Србију спасимо од хаоса и расула који јој прете" (Није српски лупати, књ. 2). Учествоје у "влади народног јединства", све док Милошевић не одлучи да (1997) директно укључи у игру и Војислава Шешеља, кога је Михајловић дуго звао "Велика штеточина". И лета господњег двехиљадитог – на страни победника.

Тајна и остала нејавна удружења: Горе поменута "Велика штеточина" је за Михајловића упорно тврдио да је масон, на шта је овај лаконски одговарао да су за њега "масони удружење грађана, баш као и друштво голубара" ("Време").

Ако су масонска удружења (само)окарактерисана као нејавна, онда би се могло рећи да је Михајловићев статус масона постао јавна тајна: "Душан Михајловић, одавно помињан као масон, према јавности доступним подацима (на основу писаног извештаја Уједињених великих ложа Немачке) примљен је у Регуларну велику ложу Југославија 22. децембра 1994. године, заједно са Војиславом Андрићем из Нове демократије" (Вечерње новости, 2002). Имајући у виду да је масони забрањено да у ложи говоре о политици, интересантно је навођење ранијег извештаја секретара Регуларне велике ложе Југославија Војислава Миловановића, потоњег министра вера: "Један од значајних проблема је улазак политике у ову ложу. Први проблеми настали су после пријема Душана Михајловића и некоректног односа појединаца у вези са политичком активношћу истог" (Прес, 2010)

.

Бизнис, али фер: Оснива 1990. године деоничарско друштво "Лутра"; у почетку директор, сада један од акционара и председник УО. Кажу да је у почетку извозио јунад у Грчку, а на крају се "Лутра" нашла на списку екстрапрофитерских фирми, мада није разјашњено да ли је прихваћено Михајловићево "оправдање". "Ја не кријем да живим као припадник високе средње класе овде, или ниже средње класе по европским мерилима. Не морам да мислим шта ћу да поједем, да обучем, како ћу се превести на посао. Могу да отпутујем на било коју тачку земаљске кугле, не само послом него и на одмор, да имам времена."

Каријера (3): После 5. октобра, осим функције министра унутрашњих послова, Душан Михајловић био је потпредседник Владе Србије, члан Савета за контролу рада ДБ и члан УО Грађевинске дирекције Србије. Убиство премијера Зорана Ћинђића чека и

Душан Михајловић – од видре до заборављене црне овце

Пише: Александар Лазић
среда, 17 август 2011 21:25

преживљава на функцији министра полиција, не осећајући (ни командну) одговорност. И таман кад су сви помислили да ће пре нестати политичка сцена него он са ње – падом владе Зорана Живковића полако нестаје са политичке сцене. Не држећи се оног (Марфијевог) закона да се никад не понавља успешан експеримент, преименује Нову демократију у Либерале Србије а резултат је да се "више не бави политиком, а његова странка се практично угасила" ("Истиномер"). Записе и казивања о животу и политици до и после 5. октобра 2000. преточио у "Повленске магле и видике" (две књиге).

Како га виде други: Део чаршије који му није наклоњен зове га "Дуле ЦИА". Новинарка "Политике" текст о њему насловила "Политичка видра". Ђорђе Вукадиновић у "Времену" је записао: "Вечита нада и вечити носилац свежих ветрова у српској политици. Иако по лику неодољиво подсећа на средовечне комсомолце совјетског типа, Михајловић и његова странка били су током Милошевићеве епохе оличење прагматизма и специфичне балканске модерности." Неколико дана пре успостављања Владе Зорана Ђинђића, агенција "Бета" пише: "Михајловић је успео у политичкој 'немогућој мисији': после четири године на власти у коалицији са социјалистима Слободана Милошевића и Југословенском левицом... Мирјане Марковић, глатко је своју Нову демократију превео у опозициони табор, на време да би уживао у изборним тријумфима опозиције и паду омраженог режима." НИН, позивајући се на истраживање Стратешког маркетинга, тврдио је да је Душан Михајловић "супериорно најнепопуларнији политичар међу свим лидерима ДОС-а и функционер чија је оставка највише пута била тражена од стране опозиције, парламентарне и непарламентарне, као и од стране ДСС-а".

Како види себе: "Био сам наиван када сам обећао да ћемо најтеже случајеве брзо решити, поверавао сам гласинама да су убице познате." И: "Ја сам стара чекалица" ("БК")

. И још: "Заиста знам много, нема завере или пројекта у последњих десет година где нисам учествовао" ("Утисак недеље")

Ко је "Мала штеточина": "Мала штеточина [Млађан Динкић] неће постати велика измишљањем лажи о великом Михајловићу" ("Недељни телеграф", 2003)

. А

борио се и захтевом да "Коштуница угуши побуну распојасаног Динкића" ("Блиц").

О Милошевићу: Давно – "Тешко Милошевићу ако буде владао Србијом с истомишљеницима", у средини "Милошевић је сам себе ставио у политичку прошлост тиме што није био мушко" ("Блиц", 1999), не тако давно – "Милошевићева изјава да је академија једнако вредна као сељачка радна задруга је политички исправна, јер свако има један глас; чак академици не морају да изађу на изборе ако пада киша, а овај са села ће бити већ у седам на гласачком месту и чекаће на ред колико треба" ("БК").

О полицији: "Посао полицајца, који је најчаснији на свету, јесте и то да омогући да се млади љубе у парку без страха од манијака" ("РТС"). "Полиција зна скоро све" ("Репортер").

О једном полицајцу: "Луковић ради свој посао и немам ниједну примедбу на његов рад. Легија постаје жртва јер је 5. октобра стао на страну ДОС." – после "инцидента" са спаљивањем дискотеке. Даље – "Господин Легија је пензионер" ("Репортер")

. После атентата на премијера: "Добро је знати и где Легија није." После предаје Милорада Улемека: "Легија је био господин, а то ће и остати, бар за мене, ако каже истину" ("Сведок") и "ако Легија каже истину задужиће нас још једном" ("Б92").

Сигурна европска кућа за српске криминалце: "Ми се сећамо како се некада лепо и безбедно живело када ниједног криминалца није било. Доћи ће то време поново – ја вам гарантујем. Србија неће бити перспективна и инспиративна за криминалце, којима ће бити лакше да оде у Холандију или Белгију" (као министар полиције, позивајући Љубишу Буху Чумета да сведочи пред судом, 2003).

О Петом октобру: "Цело подземље је учествовало у демократским променама 5. октобра. Па шта мислите, ко је разоружао полицију у Улици мајке Јевросиме" (ТВ "Б92", 2004).

О Ћинђићу: "Контакти Ћинђића и појединаца који су се нашли у Белој књижи били су познати јавности, а мој проблем је био у томе што је то отежавало борбу с мафијом, јер нисам био упознат са природом и садржајем тих контаката" ("Европа",

Пише: Александар Лазић
среда, 17 август 2011 21:25

2005).

А о

односу Ђинђић-Беба-он: "Ђинђић је био марионета Бебина, по ономе што Беба сведочи, није он владао Србијом, Беба је био владар Србије, Беба је био његово лично обезбеђење. Он га је са немачком обавештајном службом преселио са Студентског трга на Дедиње, он је проценио... Ниједна та информација није била код мене. Зашто? Зато што Беба није дао, односно Беба је решавао све то сам"

("Полиграф" ТВ "Б92", 2007)

.

О организованом криминалу: "Рекао сам и поновићу: сахрана премијера Ђинђића је означила крај организованог криминала"

("Вечерње новости", 2003)

.

("Вечерње

О Чедомиру Јовановићу и циглама у тучи: "И данас памтим оно што ми је покојни Бранко Пешић давно рекао. Било је то пред Осму седницу. Она гужва и ја га питам: 'Добро, Бранко, шта се ово дешава?' Он ми објасни и каже: 'У тучи се не гледа ко ти додаје циглу.' Чеда Јовановић се нашао случајно или намерно у три веома драматичне и историјски преломне ситуације, које су могле да промене ток историје у Србији и у региону - хапшење Милошевићево, његова испорука Хагу и побуна 'црвених беретки'. Ја сам у сва три учествовао и знам добро улогу Чедо Јовановића. Али, у свакој улози Чеда је био на правој страни и одиграо је улогу за коју сам и ја био"

("НИН", 2003).

Морам да будем кокошка да бих знао како снети јаје: "Не користим хероин, па немам свеже податке са београдских улица"

(као министар унутрашњих послова, на питање како објашњава пад цене хероина, "НИН")

Поруке упозорена: □ Када су му пратиоци закаснили с потезањем оружја: "Ови моји мораће да вежбају гађање." И још: "Отићи ћу када проценим да у овој борби против мафије немам успеха." А на крају: "Остаћу громобран у који ће још ударати гласови 'анитхашког братства' и противника капитализма и либерализма, свеједно у којој улози" ("Вечерње новости", 2003).

Душан Михајловић – од видре до заборављене црне овце

Пише: Александар Лазић
среда, 17 август 2011 21:25
